

CAT

DESCOBREIX INCA

un viatge cultural
per l'evolució de la ciutat

**VISITES GUIADES
AL PATRIMONI D'INCA**

Ajuntament d'Inca

#6

Inca medieval. Escultura gòtica

Ponent: Guillem Alexandre Reus i Planells, historiador de l'art.

Les esglésies d'Inca alberguen fins a deu peces escultòriques medievals que estan datades entre els segles XIV i XV. La iconografia més nombrosa de la nostra ciutat és la cristològica. A Inca conservam fins a cinc santcrists medievals: el Sant Crist de la Sang, el Sant Crist del Davallament, el Sant Crist de Sant Francesc, el Sant Crist del Cementeri de les Jerònimes i el Sant Crist del Cor de les Jerònimes; dues imatges de la Mare de Déu: Nostra Dona Santa Maria la Major i Nostra Senyora de Gràcia o dels Àngels; dues representacions hagiogràfiques: Santa Magdalena i Sant Eloi, i un conjunt de dos àngels ceroferaris. Així doncs, les nombroses imatges medievals que es conserven a la nostra ciutat posen de manifest, una vegada més, la importància que tengué Inca durant els segles del gòtic, així com la necessitat d'ornamentar les seves cinc esglésies per poder cobrir la demanda devota i de culte dels fidels.

Església i museu del monestir de Sant Bartomeu³¹

Carrer de les Monges, núm. 128

Sant Crist de la Sang

Es troba a una de les capelles laterals de l'església del monestir de Sant Bartomeu. És una peça datada del primer decenni del segle XIV. Sembla ser una importada des de Sardenya i que hauria servit de model per a posteriors realitzacions d'altres santcrists a tallers mallorquins. Formalment hi destaca la plasmació d'un fort patetisme i un gran dolor, i el tractament del cos posa de manifest l'esgotament físic a causa del patiment durant la Passió.

Sant Crist del Cementeri de les Jerònimes

Aquest santcrist està datat del segle XVI i actualment es troba a les dependències del museu del monestir de Sant Bartomeu. Constitueix un exemple de com la difusió de la tipologia del Crist gòtic dolorós arribà fins als primers anys del segle XVI. Formalment parlant, la peça mostra alguns trets semblants i propis de la tipologia gòtica, tot i que ja s'adverteixen altres característiques que denoten un

avanç en la manera de fer i que acosten la imatge al nou estil artístic del Renaixement, com per exemple un rostre més serè i un cos tractat amb un major volum.

Sant Crist del Cor de les Jerònimes

El Sant Crist del Cor de les Jerònimes és una imatge que actualment es guarda al monestir de Sant Bartomeu. És una peça que data del segle XVI i que mostra uns trets formals molt avançats i característics de la nova estètica renaixentista. Es tracta d'un cos que clarament ha guanyat en volum i en el qual el sofriment, el dolor i el patetisme han minvat considerablement.

Santa Magdalena

Aquesta imatge es conserva al museu del monestir de Sant Bartomeu. Es tracta d'una talla feta d'alabastre, daurat i policromat, i datada del segle XVI. Els seus trets formals la insereixen dins l'estil gòtic tardà. Encara que l'artista dóna el tractament del moviment a la part de davant, a la part posterior de la imatge la caiguda és recta i, tot i la curvatura, no deixa de ser una figura hieràtica, aspecte molt destacat quan s'observa la figura de perfil.

Àngels ceroferraris

Aquestes dues imatges que representen dos àngels ceroferraris portant un ciri es conserven al museu del monestir de Sant Bartomeu. Són dues figures exemptes, de fusta daurada i policromada, que han estat datades del segle XVI. Formalment s'insereixen dins l'estil gòtic tardà i mostren molt poca expressivitat, manca de moviment en el cos i en el tractament de les robes, així com una gran frontalitat.

Església i museu parroquial de Santa Maria la Major²⁹

Plaça de Santa Maria la Major

Nostra Dona Santa Maria la Major

La imatge de Nostra Dona Santa Maria la Major és una escultura exempta feta de fusta i policromada que presideix la parròquia major de la nostra ciutat. Es tracta d'una marededéu entronitzada en un setial i que presideix el temple acompanyada de l'Infant Jesús.

Alguns trets formals que destaquen de la imatge són la humanitat i el realisme que se'n desprèn, a banda de l'amabilitat i l'harmonia que emana dels rostres, tant de la Mare de Déu com del Nin, així com també una major suavitat en els plecs de la roba.

Es tracta d'una peça atribuïda a l'artista francès Pere de Santjoan i datada dels voltats del 1400.

Sant Crist del Davallament

Aquest Crist es pot contemplar a les instal·lacions del Museu Parroquial. Es tracta d'una peça escultòrica que data del segle XV i que pertany a la tipologia dels Crists gòtics dolorosos. S'ha d'observar que aquesta imatge és l'únic Crist gòtic articulat que es conserva a Mallorca. Formalment destaca pel fet que, si bé en general manté les característiques formals pròpies d'aquest tipus d'imatges, alguns trets ja han estat suavitzats. La disminució del patetisme es fa palesa en l'expressió del rostre, però també a la resta del cos.

Església conventual de Sant Francesc²

Carrer del Vent, núm. 10

Sant Crist de Sant Francesc

Aquest Crist presideix el costat de l'Evangeli del presbiteri del temple franciscà. La imatge, que està datada del segle XV, pertany a la tipologia cristològica coneguda amb el nom de Crist gòtic dolorós, model procedent de Sardenya i alhora de la regió alemanya de Renània, lloc on tengueren molta difusió a partir del segle XIV.

El Crist de Sant Francesc mostra unes característiques formals que l'acosten al Crist de la Sang de l'església inquera de Sant Bartomeu. Tot i que té els ulls aclucats i mostra un rostre més serè que el de Sant Bartomeu, és al cos on observem uns trets patètics més exagerats, així com una gran tensió en els músculs i en els tendons. Els trets formals més suavitzats respecte a altres peces medievals fan pensar que es tracta d'una obra realitzada en un taller local i que l'artista no fou capaç de plasmar el patetisme exagerat d'altres cristos originals.

Nostra Senyora de Gràcia o dels Àngels

Aquesta imatge de la Mare de Déu es troba situada al costat de l'epístola del presbiteri de l'església de Sant Francesc. És una peça escultòrica datada

del voltants de l'any 1500 i que pertany a la tipologia de les marededéus sagrari. Les principals característiques d'aquestes peces són les seves grans dimensions i també el fet d'albergar un receptacle per guardar-hi la reserva del Santíssim. A causa de seva funció, dites peces solien presidir l'altar major dels temples.

Aquesta imatge està dreta damunt una peanya poligonal decorada mitjançant caps d'àngels. Porta el Nin recolzat al braç esquerre. En destaca la frontalitat i un gran hieratisme. La imatge apareix daurada, policromada i adornada d'una gran corona.

Sant Eloi

A una fornícula del retaule de la capella dedicada a la Puríssima de l'església dels frares menors es troba una imatge de petites dimensions que representa Sant Eloi. Es tracta d'una imatge exempta, de fusta, daurada i policromada, d'autoria anònima i que ha estat datada del segle XVI. Es pot considerar una peça de transició entre el gòtic i el Renaixement. De la tradició gòtica destaquen els trets facials, els ulls grossos en forma d'ametlla i la inexpressivitat, a més de la grandària de les mans. El tractament de les robes i del calçat també encara és gòtic. De la tradició renaixentista, en canvi, en destaca l'intent de *constrapposto* duit a terme per l'autor i que s'observa a la cintura, així com també la decoració pictòrica de les robes.

37

Cafeteria & Restaurante Roman 7

Pol. Ind. Can. Matran

T.N.C.S.

Centrul Cultural

Calea de Matran

Calea nr. 24, Buzau

Calea CFR

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea Roman

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Calea nr. 24, Buzau

Me 2118

Me 2119

Me 2120

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 2118

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

Me 13

- 35** Santa Magdalena
- 36** Talaiot de s'Ermita
- 37** Cementeri d'Inca
- 38** Son Vivot

L'EDITA:

Ajuntament d'Inca

HI COL·LABOREN:

Centre
de Professorat
Inca

FUNDACIÓ CULTURAL
esconvent

GRUP SERRA

COMISSIÓ CIENTÍFICA
DE LES JORNADES
D'ESTUDIS LOCALS D'INCA